

KAYRAM

Aylık Popüler Rehberlik Dergisi

haziran

2011

MOBBİNG

3

PROJE ÇOCUKLAR

5

YALAN SÖYLEME

8

TÜRK PSİKOLOJİK DANIŞMA VE REHBERLİK
DERNEĞİ

11

BİR KİTAP

13

mobbing

İşletme yöneticilerini, kurum çalışanlarını bu derece etkileyen ve henüz yeni yeni farklı terimlerle literatüre girmeye başlayan kavram İngilizceden dilimize geçmiş olan “MOBBING”tir. Psikolojik şiddet, duygusal taciz, yıldırma, psikolojik baskı, psikolojik terör, duygusal saldırı anlamına gelmekte ve kullanılmaktadır. İngilizcede “mob” kökünden gelen aşırı şiddete yönelmiş kalabalık anlamındaki sözcüğün eylem biçimi olan “mobbing” birine karşı baskı, terör, saldırı uygulama olarak ifade edilmektedir (www.aib.edu.tr). Türkçe karşılığı "Ofis içi Psikolojik Şiddet" olarak verilen bu kavramın anlamı; "ofiste birilerinin, diğer birileri üzerinde psikolojik baskı kurması", "haklarını gasp etmesi", "kötü davranması" ya da "kandırması" olarak tanımlanıyor. Bu tür durumlarda “kurban” olarak adlandırılan kişi, sistematik bir şekilde “rezil edilmekte”, “küçük düşürülmekte” ve insan hakları çiğnenmektedir. Bu olayın birkaç yıl devam etmesi durumunda, kurban durumundaki kişi, kendine güvenini kaybederek, ruhsal nedenlerle iş hayatından bile çekilebilmektedir (<http://www.donusumkonagi.net/makale.asp?>). Ofis yönetiminde belli başlı hedeflerden biri mükemmelliktir. Mükemmelliğin benimsenmesine rağmen sorunların çözümlenmesinde duyarsız kalınması sonucu psikolojik terör uygulanabilir. Örgüt içerisinde çalışanlar üzerinde bir takım hoş olmayan politikaların uygulanması, etik olmayan davranışlarının gerçekleştirilmesi sonucu da psikolojik terörün ortaya çıkmasına neden olabilir. Kurum içindeki psikolojik terörün çalışanlar üzerine bireysel etkileri stres, duygusal rahatsızlıklar, dikkat eksikliğinden kaynaklanan kazalar, sakatlıklar, kimlik kaybı gibi tedavisi uzun sürebilecek ve tekrar eski sağlıklı konumuna çok zor gelebilecek sorunlardır.

Bu tür etkilerden kurtulmak sağlıklı kişiliğe tekrar kavuşmak amacıyla başlanılan ilaç tedavileri, psikolojik telkinler, hastane- doktor masrafları, işsizlik, iş arama gibi etkenler parasal boyutunu oluşturmaktadır. Çalışanların bireysel olarak yaşadıkları sıkıntılar sadece bu boyutta kalmamaktadır. Aile fertleri ile birlikte yaşanan sıkıntılar, eş ve çocukların yaşadığı olumsuzluklar, özellikle erken yaşlarda çalışma hayatına olumsuz bakış açısına sahip olmaları ilerleyen dönemlerde iş hayatına ön yargı ile yaklaşmalarına neden olabilir. Ailelere yüklenen bu tür sorunların aşılması ile ilgili mali yükte katlanılması mümkün olmayan diğer bir boyutunu ortaya çıkarmaktadır. Aynı zamanda kuruluşlara yüklenen maliyetlerde azımsanmayacak boyutlardadır. Şirket itibarına şirket kültürüne verilen zarar, stres ve her an kendi başına gelebilecek korkusu kurumun sağlıklı işleyişini etkilemektedir. Sadece bu boyutu ile de sınırlı kalmamakta mali yönden de kurumun kaybı tahmin edilemeyecek ölçüde işletmeyi olumsuz etkilemektedir. Kurumlar içerisinde psikolojik teröre maruz kalan kişilerin sayısının fazlalığı topluma maliyetini de artırmakta, toplum içinde mutsuz, motivasyonsuz, sorunlu, stresli, daima arayış içerisinde olan, sabırsız, kendine güveni olmayan, kişiliğini kaybetmiş insan sayısının her geçen gün artmasına neden olmaktadır. Bunlar toplum içerisindeki sağlıklı bireyler içinde risk teşkil etmektedir. (www.paradoks.org).

Kaynakça

1. PARADOKS, *Ekonomi, Sosyoloji ve Politika Dergisi*, (e-dergi), <http://www.paradoks.org>
2. www.donusumkonagi.net
3. www.aib.edu.tr

Günümüzde aileler artık az çocuk sahibi oluyor. Eskinin o kalabalık aileleri gitti, yerine anne-baba ile en fazla iki çocuktan oluşan çekirdek aileler geldi. Son zamanlarda eğitilmiş ve üst sosyo-ekonomik düzeye sahip ailelerde yeni bir eğilim oluşmaya başladı, "proje çocuk yetiştirmek". Çocuğun ilgi ve yeteneklerine bakılmadan onun hayatı programlanıyor ve 4-5 yaşından itibaren çocuk kursta kursa, etkinlikten etkinliğe koşturmaya başlıyor. Amaç her yönüyle mükemmel bir çocuk yetiştirmek.

Hafta sonları hangi okulun sosyal tesisine, hangi kulübün havuzuna gitseniz, çocuklarıyla oradan oraya koşturan anneler görürsünüz. Eğitilmişse, ekonomik durumu biraz iyiyse, hele çalışmıyorsa veya zamanını çok fazla işgal etmeyen bir işi varsa, anneler kendilerini çocuklarının eğitimine adıyor. En az okul eğitimi kadar sıkı bir de özel müfredatı oluyor çocuğun. Anneler, çocukları için en güncel aktiviteyi seçiyor, onlara günlük ve hatta saatlik program yapıyor. Okuldan ve ödevden arta kalan her saniye değerlendiriliyor. Kısacası bu proje çocukların bir dakikaları bile boş değil. Yüzme havuzundan baleye koşuyor, jimnastik giysilerini çıkarıp ata biniyor, drama dersinden buz pateni pistine gidiyorlar.

CEYDA VE BEYZA ACAR (8)

Tiyatro yeteneğimiz çok fazlaymış annem öyle söylüyor şimdi drama dersi alacağız

NE YAPIYORLAR?

Piyano: Çarşamba günleri eve hoca geliyor.

Tenis: Cumartesi-pazar 10.00'da özel derse gidiyorlar.

Jimnastik: Pazartesi-perşembe okul çıkışı özel derse gidiyorlar.

Voleybol: Cumartesi 12.00-14.00 arası okulda özel ders alıyorlar.

Binicilik: Salı okul çıkışı K-9'da özel ders alıyorlar.

Buz pateni: Cuma akşamı ya da pazar öğleden sonra kayıyorlar.

Yüzme: Üç yıl cumartesi-pazar yüzme dersi aldılar, bu yıl bıraktılar.

Dans: Haftada 2 gün özel hocadan ders aldılar. İki yıl sonra, geçen ay bıraktılar.

Kayak: Kış mevsimi Uludağ'a, yazın Dubai'ye gittiler, ders aldılar.

PROJE ÇOCUKLARININ

Ceyda ve Beyza, tüp ikizler. Anneleri Deniz Acar kendisini "emekli bir anneyim" diye tanımlıyor. "Çocukları ben projelendirdim. 3.5 yaşından itibaren onların ne yapacağını düşündüm, planladım ve sonra da bu planı uyguladım." Çocuklar, kurslara gitmeyi, özel ders almayı doğal kabul ediyor. Sadece arada sırada bazı derslerden vazgeçiliyor ama yerine yenileri geliyor. Anneleri "başka türlü bir hayat bilmiyorlar ki" diyor.

Deniz Hanım'ın kendisi de kurslara meraklı: "Boş duramıyorum, kurslara gidiyorum. Evimde 24 saat boyalar, kalemler, kağıtlar ortada. Çocuklar resim de yapıyor." Tabii çevreden tepkiler de geliyor. Hatta Deniz Acar, eşinin bile "çocukları bu kadar yorma" dediğini söylüyor. Ama o, ikizler için planladığı tüm derslerin bir işe yarayacağına, bazı becerileri ancak bu yaşlarda elde edebileceklerine inanıyor. Kızlarını, bazı derslere vücutları gelişsin diye yolluyor, bazılarına kültürel gelişimlerini tamamlasınlar diye... "Her katıldıkları faaliyete uyum sağlıyorlar. Mesela kayak yapmayı 3.5 yaşında öğrendiler, çok da güzel kayıyorlar. Eğitimi erken vermenin avantajı bu."

EKİN BARAN (9)

Proje mi?

Hayır, o en güzel ürün

NE YAPIYOR?

Piyano: Pazartesi okul çıkışı özel hocaya gidiyor.

Yüzme: Hafta sonları Aydınoğulları Spor Tesisleri'nde 16.30-17.30 arasında ders alıyor.

Tenis: Aynı yerde hafta sonları 17.30-18.30 arası ders alıyor.

Drama: Hafta sonları 10.00-13.00 arası Müjdat Gezen Sanat Merkezi'nde drama dersi alıyor.

Keman: Okulda hafta içi derslerden sonra keman hocasıyla çalışıyor. Perşembe özel ders alıyor.

Serpil Baran, ürün yöneticiliği yapmış. Şimdi hayatında sadece çocukları var: "Çocuğum projem mi, değil. Aslında Ekin, benim en güzel ürünü. Ama iş hayatında üründe hata yaptığınızda geri dönüşü var. Çocukta ise hata yapılmaması lazım."

Annesi, Ekin'in hem spor hem kültürle ilgilenmesi gerektiğine karar vererek, yüzme ve piyano dersleriyle başlamış işe. Sonra buna tenis ve keman da eklenmiş. Kızının ne kadar hırslı olduğunu da anlatıyor. "Tenisle yüzmeden birini bırakmasını istedik, kızım ikisine de gideceğini söyledi." Piyano çaldığı halde neden ayrıca keman dersi almaya başladığını da "yeteneği var" diye açıklıyor. Bu kervana katılan drama derslerinin ise dikkatini geliştirdiğine, hafızasını güçlendirdiğine, özgüvenini artırdığına inanıyor.

İlköğretim Okulu 3. sınıfta okuyan Ekin'in okul ve kurs dışındaki zamanı da anne babası tarafından planlanıyor, en azından yönlendiriliyor. Annesi şöyle diyor: "Pazartesi piyano dersinden geldikten sonra onu arkadaşlarıyla buluşturuyoruz. Cuma günleri her zaman boş kalıyor. Hafta sonları, drama ile yüzme arasında boş vakti kalırsa ya müzeye gidiliyor, ya arkadaşlarıyla buluşuluyor. Boş zaman aralığında program yapma özgürlüğü var."

Hafta sonları ailece erken kalkıyorlar. Ekin önce drama dersine götürülüyor. Öğleden sonra tüm aile spordalar: Ekin tenis ve yüzme dersi alırken, küçük kardeşi, anne ve babası onu seyrediyor. "Bize bazen bütün bunları nasıl yapıyorsunuz, diyorlar. Ama ben bir şey yapmıyormuşum gibi geliyor" diyor Serpil Baran. Kızı Ekin de aynı fikirde: "Arkadaşlarım nasıl yetişiyorsun diyor. Yorulduğum oluyor ama bunları çok sevdiğim için sıkılmıyorum."

DERİN ALEV (9)

Bunlar şimdilik bana yeter

NE YAPIYOR?

Gitar: Her çarşamba hoca eve geliyor.

Basketbol: Her salı okulda dersler bittikten sonra hocayla çalışıyor.

Tenis: Hafta sonu BÜMED'de ders alıyor.

Buz pateni: Hafta sonları gidiyor.

Futbol: Her akşam okul çıkışında.

Kayak: Kış mevsiminde hafta sonları Uludağ'a gidiliyor.

Aikido: Çarşamba günleri ders aldı. Şimdi okulda seçmeli ders olarak aikido alıyor.

Seramik: Yazları özel ders alıyor.

Bilgisayar mühendisiyim ama evimde bilgisayar yok, diyor Nora Alev. "Çünkü çocuğum ekran başında zaman kaybetmiş istemedim." Yüzyıl Işıl İlköğretim Okulu 3. sınıf öğrencisi oğlu Derin, belki bilgisayarla oynamıyor ama yapmadığı spor yok. Gitar ve seramik dersleri de ayrı. Annesi "Derin benim için bir proje değil" diyor. "Bazı anneler sanki at yarışında gibi çocukları oradan oraya koşturuyorlar. Oysa ben tam tersi, çocuğumu rölantiye çekmek istiyorum. Oğlum, daha 3 yaşındaydı, kendi zoruyla bizi dağa götürdü ve kayak yapmak istediğini söyledi."

Derin'in o kadar fazla tarakta bezi varmış ki, geçen yıl annesi bunlar arasında seçim yapmaya zorlamış onu. Ama Deniz ne gitardan vazgeçmek istemiş, ne de aikidodan. Üstelik bütün bu derslerin dışında her akşam okul çıkışında koştura koştura futbol oynamaya gidiyor. Tabii futbol hayatı da özel dersle başlamış ama şimdi kendi kendine oynuyor. "Çok aktiviteye katıldığım için kendimi iyi hissediyorum" diyor Derin. "Büyüyünce belki kayak yerine başka aktiviteler yapabilirim. Bunlar bana yeter şimdilik."

Çocuklarımızı uzantımız gibi görürsek gerçek potansiyeli ortaya çıkarmayabilir.

Çocuk psikolojisi danışmanı Fatma Torun Reid: Bilerek ya da bil-meyerek, bazen çocuğu kendi uzantımız veya hayatımızın bir projesi gibi görebiliyoruz. Özellikle son zamanlarda gençler bana bu konuda "Anne babamızın projesi olmak istemiyoruz" diye çok yakınıyorlar.

Çocuklarımız için en iyisini istiyoruz, onlar için yapamayacağımız fedakarlık yok. Ama bazı durumlarda hakikaten çocuk kendini bir proje gibi hissedebilir. Bazı aileler görüyorum, çocuklarını oradan oraya taşıyorlar. Bu çocukların hayatı fazlasıyla programlı. Ayrıca, her çocuk farklı yeteneklerle donatılmıştır. Kimisi okulda, kimisi hayatta başarılı olur. Onu kendi uzantımız gibi görüp onun yeteneklerini hesaba katmadan beklentiler oluşturursak çocuğun gerçek potansiyeli ortaya çıkmayabilir.

Kaynak: www.hurriyet.com.tr/pazar

YALAN SÖYLEME

Yalan insanların doğruyu açıklamak istemediklerinde ya da bir olayı örtbas etmek istediklerinde söylenen, yazı ile ifade edilen bir durumdur. İnsanların yalan söyleme nedeni gerçeği gizlemek istemelerinden kaynaklanmaktadır. Ebeveynlerin tümü çocuklarının doğru olmalarını istemektedirler. Ama yeni konuşmaya başlayan çocuklarda oldukça geniş bir hayal dünyası bulunmaktadır ve bu nedenle sürekli gerçek olmayan hikâyeler üretirler. Oldukça küçük yaşta olan çocukların bu tür davranışlarda bulunmaları normal karşılanmalı ve olumsuz tepkilerde bulunulmamalıdır. Çocuğunuzun küçük yaşlarda söylediği bu yalanlar onun zekâ seviyesini gösterir. Hayal dünyası geniş olan çocuklar oldukça farklı hikâyeler anlatarak bunlar ile gerçek yaşam arasındaki bağı kurmaya çalışırlar. Bu da çocuğun gelişim süresinde önemli rol oynar ve bunları yalan olarak kabul etmemek gerekir. Çocukların küçük yaşlarda söyledikleri gerçek olmayan sözleri yalan olarak değerlendirmek yanlış olur. Çünkü gerçeği doğruyu ayırt edemeyecek yaşta olan çocukların sözlerinin doğruluğu elbette kanıtlanmaya çalışılmamalıdır. Küçük yaşta olan çocuklar hatalarını gizlemek için bunları başkalarının üstüne atmayı uygun görürler. Bu olay onlar için küçük birer oyundur. Suçluluk duygusu onlarda henüz tam olarak gelişmemiştir. Bu nedenle hata yaptıklarını düşünmezler. Çocukların normal davranışları içerisinde de yalan söyledikleri gözlenmektedir. Bunun nedeni ise çocuğun normalin dışına çıkmak istemesinden kaynaklanmaktadır. Bu şekilde çocuk çevresindeki insanların onunla daha çok ilgileneceğini düşünür. Bu nedenle en çok yalanlar annelere ve babalara söylenir. Suç işlediklerini bildikleri konularda da yalan söylemekten çekinmezler. Küçük çocukların oldukça hoşlandıkları bir durum da, aileleri tarafından takdir edilmeleridir, bunun olması içinde yalan söyledikleri görülmektedir.

Ailedeki tek çocuklarda, tek kız veya tek erkek çocuk olanlarda, başka kardeş isteği ya da kendi cinsinden bir kardeş isteği doğduğundan bu yönde hayaller kurmaya başlarlar.

Kendi ideallerindeki kardeş ile sürekli birlikte olma isteği duyduklarından ihtiyaç duydukları her anda bu hayali kardeşe başvururlar. Hayaller onun yapamadıklarını yapma, söyleyemediklerini söyleme avantajı olarak sürmektedir. Alınmasını istediği bir oyuncak gibi alınmış gibi arkadaşlarına yansıtmak, yapmakta zorlandığı fiziksel hareketleri (zıplamak gibi) daha önce yapmış gibi davranmak onların sıklıkla başvurduğu yöntemdir. Okul çağına gelmeden bir iki yıl öncesine kadar çocukları söyledikleri yalandan ötürü suçlamak doğru olmaz. Bu süreye kadar söylenen yalanları masum yalanlar olarak kabul etmek gerekir. Bu zamana kadar çocuklar da yalan söylemenin doğru bir şey olmadığını öğreneceklerdir. Dikkatli gözlemlerinizle çocuğunuzun daha az yalan söylediğini fark edersiniz.

Çocuğunuzun yalan söylemesini istemiyorsanız onu yalan söylediği için suçlamak yerine ona söyledikleri sözlerin güvenilirliğinden emin olamadığınızı söylemeniz daha doğru olur. Çocuğunuz artık gerçeği ve gerçek olmayanı ayırt edebilecek yaşa gelmesine rağmen halen daha hayal ürünlerini anlatmaya devam ediyorsa bu onun yalan söylemeye alışmaya başlamasına neden olabilir. Bu tür yalanlar artık masum olmaktan çıkmaya başkalarının haklarını kısıtlamaya başlamaktadır. Sıklıkla yalan söyleyen çocukların ailelerinden gerekli eğitimi almadıkları, huzurlu ve sağlıklı bir aile ortamında yetişemedikleri bilinmektedir.

Çevresinde olan bitenleri tamamiyle anlamaya başlayan çocuk artık her şeye akıl erdirebilmektedir. Buna rağmen yalan söylemekten çekinme-

mesi artık yalanın tehlikeli olmaya başladığının bir göstergesidir. Bu tür yalanlar bilinçli söylenmeye başlanır. Ailesinin hoşlanmayacağı şeyleri yapmasına rağmen bunu ailesine oldukça farklı yansıtmak ilk amaçtır.

Bu şekilde cezalanmayacak ve kendi iç huzurunu bulacaktır. Çocukların yalan söyleme nedenlerinden biri de kendini diğer insanlardan daha alçak görmesinden kaynaklanmaktadır. Asıl amacı onlardan daha yüksek olmaktır ve bu doğrultuda yalanlar söyler. Bu tür yalanlar söyleyen çocukların davranışları da birbirine benzemektedir. Ergenlik dönemine gelmelerine rağmen halen daha küçük bir çocuk gibi hareket etmeye devam ederler. Ebeveynleriyle çok fazla yakın ilişkiler kur-

maktan kaçınırlar. Aynı zamanda çok iyi bir dostluk kurmazlar. Özellikle okuldaki durumlarından söz etmekten kaçınırlar ve bu konuda fazla ilgili olmazlar. Sürekli olarak yalan söylemeye başlayan çocuk bunu artık bir alışkanlık haline getirir ve artık her konuda yalanlar söylemeye başlar. Yalanlarını ona farklı geldiği içinde söylemeye başlayabilir. Yalan söyleme nedenlerinin biri de kıskançlık olabilmektedir. Okuldaki arkadaşı babasının aldığı yeni oyuncakından bahsederken diğer çocuk annesinin o oyuncaktan ona uzun bir süre önce almış olduğunu söyleyebilir.

Bu tür yalanlara çocuklarda oldukça sık rastlanır.

Çocukların yalan söylemeyi öğrendikleri ilk insanlar aileleri olabilmektedir. Pek çok ebeveyn ileride ne gibi sonuçlara varacağını düşünmeden çocuğundan yalan söylemesini ister. Büyükanneye bugün ben hasta olduğum için ona gidemediğimizi söyleyeceğiz, tamam mı? gibi sözlerle farkında olmadan çocuğuna nasıl yalan söylemesi gerektiğini öğretirsiniz. Çocukların eğitimlerinde en çok örnek aldıkları kişiler her zaman ebeveynleri olmuştur. Bunu hiç bir zaman aklınızdan çıkarmayarak davranışlarınıza dikkat etmelisiniz. Ebeveynlerin yaptığı bir diğer yanlışta çocuklarını yapmadıkları bir olay yüzünden suçlamaktır. Akşam evde konuklar olduğu için çocuğu ile tam olarak ilgilenemeyen anne, ertesi gün çocuğunu geceleyin dişlerini fırçalamamakla suçlar. Anne bundan emin olmak için çocuğunu zorlar. Bu gibi olaylar hiç bir çocuğun hoşuna gitmez. Yapmadığı bir şey için suçlanmak, ailesinin ona güvenmediği hissini doğurduğundan yalan söylemenin bir sakıncası olmadığını düşünebilir. Çocuklar arkadaşlarından da yalan söylemeyi öğrenebilmektedirler. Bir arkadaşının yalan söylediğini anlayan çocuk bunu denemenin ona bir zarar getirmeyeceğini düşünebilir. Bazı çocuklarda kabullenme güdüsü bulunmaktadır. Sömestr da hiç bir tatil yöresine gitmemesine rağmen gitmiş gibi davranmak, kendinden küçük bir kardeşi olmasına rağmen kardeşinin olmadığını söylemek, bunları kabullenmemekten kaynaklanır. Çocukların yalan söylemesini engellemek için ilk önce çocuğun söylediği yalanların biçimlerini öğrenmek gerekecektir. Daha sonra yalan söylemesine neden olan sorunlar bulunmalıdır. Bu sorunlar tek tek inceliyor ebeveynler bu konuda ne yapmaları gerektiğine birlikte karar vermelidirler. Bunu yaparken çocuğu yalan söylediği için suçlamak yanlış bir seçim olur, oldukça sakın düşünüp karar alınmalıdır. Çocuğu eğitirken her koşulda ona örnek ebeveynler olunmalıdır. Yalan söylemeyen anne babanın çocukları da büyük bir ihtimalle yalan söylemezler.

Çocuğunuzun yalan söylememesi için eğitirken uzman bir doktordan yardım isteyebilirsiniz. Böylece çocuğunuzun psikolojik durumu hakkında da net bir yanıt alırsınız. Yalan söylememesi için çocuğunuza yardımcı olmaya çalışırken onun gelecekte mutlu olması için bunu yaptığınızı belirtmelisiniz. Sürekli yalan söylemenin erişkinliğinde ona ciddi boyutlarda zarar verebileceğini ve doğruluğuna inanılmayan insanların yalnız kalmak zorunda olduklarını anlayabileceği şekilde açıklamak gerekmektedir.

Bunu yaparken onun üstünde hâkimiyet kurmak istediğiniz görüntüsünü yaratmamalı sadece ona yardım etmek isteyen bir anne baba olarak anlaşılmalısınız. Yalancı biri olmak doğrucu biri olmaya tercih edilmemelidir. Çünkü doğrucu olanlar her zaman avantaj sahibi insanlardır. Çevrelerindeki insanlardan güven kazanırlar ve tebrik edilirler. Bunları çocuğunuza aktarmanız yararınıza olacaktır.

KAYNAKÇA

- BİNBAŞIOĞLU, C.A. Ailede ve Okulda Eğitim Sorunları. Milli Eğitim Basımevi. İstanbul: 2000.
- ÖZTÜRK, M.O. Ruh Sağlığı ve Bozuklukları. Hekimler Yayın Birliği. Ankara: 1997
- YAVUZER, H. Okul Çağı Çocuğu. Remzi Kitabevi. İstanbul: 2002.
- YAVUZER, H. Çocuk Psikolojisi. Remzi Kitabevi. İstanbul: 1996.
- YAVUZER, H. Çocuk Eğitimi El Kitabı. Remzi Kitabevi. İstanbul: 2002.
- YÖRÜKOĞLU, A. Çocuk Ruh Sağlığı. Özgür Yayınları. İstanbul: 2002.
- ZULLİGER, H. Çocukta Ruhsal Bozukluklar ve Tedavisi. Cem Yayınevi. İstanbul: 1996.
- <http://www.hukukevi.net/forum/func,view/catid,48/id,13/>
- www.kadinlarkulubu.com
- www.uslanmam.com/cocuk-psikolojisi/272727-cocukta-davranis-sorunlarinda-anne-baba-egitimi.html
- www.psikolojikdanisma.net/davranisbozukluklari2.htm
- www.egitimciyiz.com/v2/modules/news/article.php?storyid=153
- www.doktor.com/HaberDetay.aspx?HaberKod=MgA1ADUA
- http://eski.annecocuk.com/cocuk/psikoloji/uyum_bozuklugu.htm
- www.havzaram.googlepages.com/Yalansyleme.doc Ustabaş Mücahit; (psikolojik Danışman)
- www.kirsehirram.com/rpd/yalansoyleme.do

TÜRK PSİKOLOJİK DANIŞMA VE REHBERLİK DERNEĞİ KAYSERİ ŞUBESİ

Merkezi Ankara'da bulunan Türk Psikolojik Danışma Ve Rehberlik Derneğinin Kayseri Şubesi 2010 yılının sonunda açılmıştır. 2011 yılının başında resmi işlemlerini tamamlayarak kuruluşunu gerçekleştiren şubemizin mayıs ayının sonunda yeni yönetim kurulu seçilerek çalışmalarını planlamış ve faaliyetlerine başlamıştır.

Ülkemizde Psikolojik Danışma ve Rehberlik (PDR) hizmetlerinin 50 yılı aşkın bir geçmişi bulunmaktadır. 1950'li yıllarda kavram olarak Türk Eğitim Sistemine giren PDR hizmetleri, günümüzde yoğunlukla okul ortamında gerçekleştirilmekle birlikte, özellikle son yıllarda serbest olarak icrası ile Adalet, Sağlık ve Endüstri kurumlarında sunulması da giderek artmaktadır.

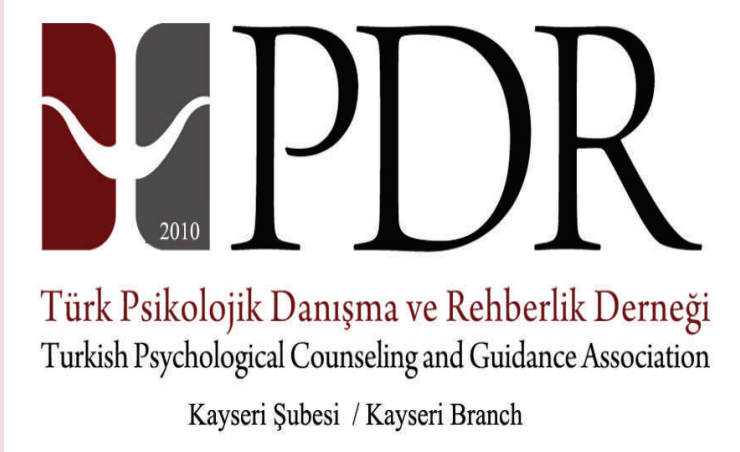
Yirmi birinci yüzyılda toplum, psikolojik danışmanlara daha çok gereksinim duyacaktır. Çünkü küreselleşme, ekonomideki yapısal değişimler, değişen aile yapısı, çok kültürlülük, bilim ve teknolojinin yaşam biçimlerine önemli etkileri, birey ve grupları sosyal ve psikolojik yaşamlarını da etkileyecek ve değişime uyum çabaları PDR hizmetlerine duyulan gereksinimi arttıracaktır. Bu gereksinime koşut olarak ülkemizde PDR alanı "profesyonel bir meslek alanı" olarak gelişmekte midir?

Başlangıcından itibaren nasıl bir gelişme çizgisi izlemektedir? Kuşkusuz ki bu çizgide, bir mesleki örgüt olarak Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Derneğinin önemli bir rolü ve işlevi vardır.

PDR Derneği tüzüğüne göre, derneğin amacına ulaşması için aşağıdaki faaliyetlerde bulunması kararlaştırılmıştır (Madde 5):

- a. Mesleki ve bilimsel toplantılar düzenler.
- b. Psikolojik Danışma ve Rehberlik mesleğini saygın ve halkın doğru- dan doğruya yararlanacağı pratik bir bilim dalı haline getirmek, üyele- rine Psikolojik Danışma ve Rehberlik bilim ve mesleğindeki yeni ge- lişmeleri tanıtmak için konferanslar, açık oturumlar vb. düzenler, ya- yınlarda bulunur.

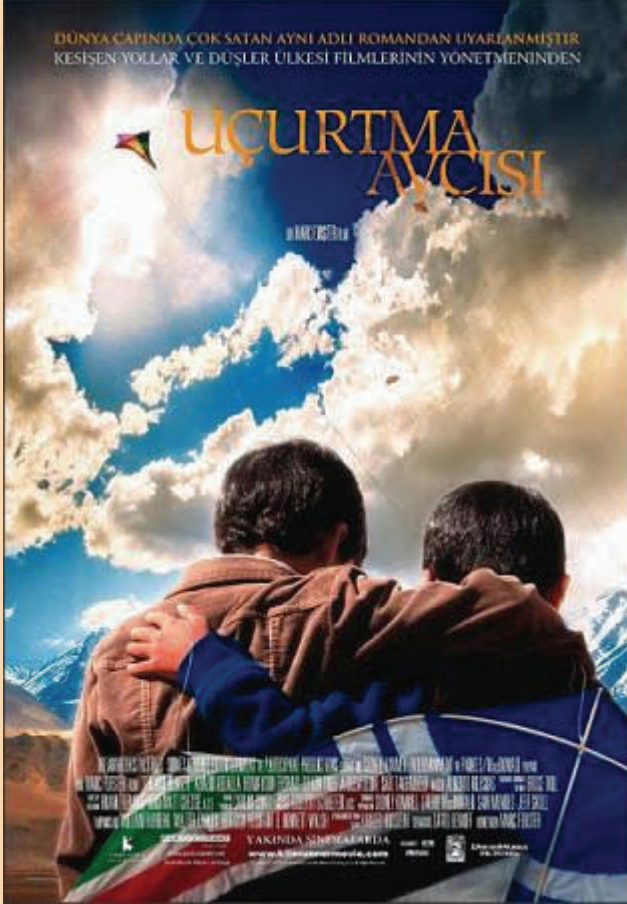
- c. Üyelerin mesleki sorunlarına çözüm bulmakta yardımcı olur.
- d. Üyelerini Psikolojik Danışma ve Rehberliğin çeşitli alanlarında araştırmalara teşvik eder, bu çalışma ve araştırmaların yürütülmesine yardımcı olur.
- e. Psikolojik Danışma ve Rehberliğin meslek olarak gelişmesi için her türlü mevzuat ve müfredat programlarının yürütülmesi ve uygulanmasında mesleki, özel ve resmi kuruluşlarla temaslar yapar.
- f. Psikolojik Danışma ve Rehberlik personelinin eğitilmesi için çalışma koşullarının, bağlı oldukları yetki ve sorumlulukların saptanması ve tanıtılması için mesleğin ahlak kurallarına uygun çalışmalarını denetlemek için çalışmalar yapar.

- g. Öğrencilerin çağdaş düzeyde yetişmelerini sağlamak için başarı veya üstün başarı gösteren öğrenci ve dernek üyelerini ödüllendirir.
- h. İlgili Türk ve yabancı bilim, eğitim ve araştırmacı kişi ve kurumlarla işbirliği yapar.
- i. Uygulamalı çalışmaları gerçekleştirmek için alan çalışmaları yapar, Psikolojik Danışma ve Rehberlik Merkezleri açar.
- j. Ulusal ve uluslararası kongre, konferans, seminer, sergi, sempozyum vb. düzenler veya başka kuruluşlarca düzenlenenlere katılır.

Türk Psikolojik Danışma Ve Rehberlik Derneği Kayseri Şubesi olarak üyelerimizin ve üye olmayan meslektaşlarımızın haklarını en iyi şekilde savunarak mesleki dayanışma içinde olmaya çalışıyoruz. Psikolojik danışmanlarımızın gelişimine katkı sunacak eğitim programları ve sertifikalı kurslarla onların ihtiyaç duydukları alanlarda eğitim çalışmaları planlamaktayız.

Derneğimizin tüm rehber öğretmenlerimize faydalı olmasını temenni ediyorum. Bizi çalışmalarımızda destekleyen ve destekleyecek olan arkadaşlarımıza teşekkür ediyorum.

Rahmi DANIŞMENT
Türk PDR Derneği
Kayseri Şube Başkanı

Emir ve Hasan, Kabil'de monarşinin son yıllarında birlikte büyüyen iki çocuk... Aynı evde büyüüp, aynı sütanneyi paylaşmalarına rağmen Emir'le Hasan'ın dünyaları arasında uçurumlar vardır: Emir, ünlü ve zengin bir işadammın, Hasan ise onun hizmetkârının oğludur. Üstelik Hasan, orada pek sevilmeyen bir etnik azınlığa, Hazaralara mensuptur.

Çocukların birbirleriyle kesişen yaşamları ve kaderleri, çevrelerindeki dünyanın trajedisini yansıtır. Sovyetler işgali sırasında Emir ve babası ülkeyi terk edip California'ya giderler. Emir böylece geçmişinden kaçtığıını düşünür. Her şeye rağmen

arkasında bıraktığı Hasan'ın hatırasından kopamaz.

Uçurtma Avcısı arkadaşlık, ihanet ve sadakatin bedeline ilişkin bir roman. Babalar ve oğullar, babaların oğullarına etkileri, sevgileri, fedakârlıkları ve yalanları...

Daha önce hiçbir romanda anlatılmamış bir tarihin perde arkasını yansıtan Uçurtma Avcısı, zengin bir kültüre ve güzelliğe sahip toprakların yok edilmesini aşama aşama gözler önüne seriyor.

Uçurtma Avcısı'nda anlatılan olağanüstü bir dostluk. Bir insanın diğerini ne kadar sevebileceğinin su gibi akıp giden öyküsü...